

Ach, nejedě, ach, nejedě,
ale se něse,
od střebra a i od zlata
cely se třese.²⁾

Otevřtě mu, tatuličku,
široko vrata,
ať un sobě něpomatle
střebra i zlata.

Otevřtě mu, tatuličku,
široko dveři,
ať un sobě něpomatle
to zlate peří.

Posteltě mu, tatuličku,
bile peřiny,
ať un sobě něpomatle
šaty střibrny.

Postavtě mu, tatuličku,
pod nohy³⁾ stolek,
ať un sobě něpomatle
zlatych podkovek.

Postavtě mu, tatuličku,
ten stůl červeny,
a na ten stůl, tatuličku,
obrus taženy.

Na ten obrus, tatuličku,
taliř točeny,
na ten taliř, tatuličku,
kaplun pečeny.

Sedni dale, můj kochanku,
pokravaj sobě,
a esli ty němaš noža,
pojčam ja tobě.

O, ja se tě, ma panenko,
noža něprosim,
ani tebe, ma panenko,
v srdci něnosim.⁴⁾

¹⁾ O, pozdřičíž, ma macičko,
s vysoké věže,
ežli ten můj milý
z vojny nějedz?

²⁾ Jedzě, jedzě, ma mamičko,
koniček řehta,
a od střebra, od zlata
cely se měhta.

³⁾ ten novy

⁴⁾ Oj, vidzim ja, ma dzěvicho,
vidzim po tobě,
oj, že mi ty lepší přaješ
nežli ja tobě.

580. NEODSTRAŠENÝ

1076. (*Nápěv 194 [414]*)

Zapalejte sa, zelené višně, od slunka!
Ja, nezavíraj, má roztomilá, okenka!

Okenko zavřeš a dvěře zatkneš, proto nic,
budu chodívat, má roztomilá, stokrát víc.

581. TAJNÁ TESKNOST

1077.

Ze Suché Lozy

Za-šeū mně šo-ha-jek da-le-ko za ho-ry, jak mně tam o-sta-ne, Bo-že mi - uý, dobrý.

Zašeū mně šohajek
daleko za hory,
jak mně tam ostane,
Bože miuý, dobrý!

Za hory, za hory!
Nad záhory jasno,
je-i tě, šuhajku,
je-i tě tam teskno?

Je-i tě tam teskno,
mňa je tady dvakrát,
ale nedám toho
ani na sobě znat.

582. VZDÁLENÝ

1078. (*Nápěv 299 [581]*)

Z Litenčic

Zatmělo se mně slunečko.
Kdo mě potěší, můj nejmilejší,
mý zarmócený srdýčko?

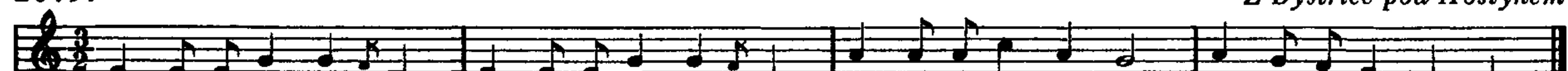
Zatmělo se mně ze všech stran,
že mně šohajek můj nejmilejší
odešel, nevím kam.

Letěly tady labutě;
překerak se máš, můj nejmilejší,
překerak se máš na světě?

583. VRŠEK ULOMENÝ

1079.

Z Bystřice pod Hostýnem

Za-toč se, sy-ne-čku, na vraném ko-ni-čku! Já se ne-za-to-čím, až mi dáš vo-ni-čku.